

Program opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny Niepublicznego Żłobka „EmiLudki”

I. Najważniejsze w programie opiekuńczo –wychowawczo - edukacyjnym są następujące zagadnienia:

- 1) zapewnienie dzieciom bezpieczeństwa pod względem fizycznym i psychicznym, poczucia akceptacji i stabilizacji przy jednoczesnym stymulowaniu całościowego rozwoju psychoruchowego, emocjonalno- społecznego i procesów poznawczych.
- 2) zaspokajanie podstawowych potrzeb w zakresie opieki i pielęgnacji dzieci.
- 3) zbudowanie dobrych relacji między dzieckiem, a personelem, ponieważ ufna więź w relacjach z bliskimi (w domu – rodzice, w żłobku – personel) jest podstawą rozwoju całego potencjału małego człowieka. Tylko takie warunki psychologiczne zapewniają dziecku poczucie bezpieczeństwa, dają odwagę do stawania się sobą: do budowania własnej odrębności, możliwości i wrażliwości.
- 4) zapewnienie dzieciom ruchu w najbogatszym zakresie przy zachowaniu bezpieczeństwa fizycznego. Ruch umożliwia dziecku poznawanie otaczającego świata oraz samego siebie, pobudza aktywność mózgu, zapewnia percepcyjny kontakt z otoczeniem, decyduje o całościowym rozwoju psychomotorycznym dziecka.

II. Główne zagadnienia realizujemy przez odpowiednią organizację rytmu dnia uwzględniając pory snu i czuwania dzieląc zajęcia na:

- 1) aktywizujące rozwój sfery psychomotorycznej,
- 2) aktywizujące rozwój sfery emocjonalnej,
- 3) koordynujące obydwie powyższe sfery,
- 4) kierowane i spontaniczne.

III. Rozwój dzieci w grupie najmłodszej stymulowany jest przede wszystkim w oparciu o ogólny plan ramowy, w którym uwzględniony jest:

- 1) rozwój ruchowy, manipulacyjny,
- 2) rozwój narządów zmysłów takich jak wzrok, słuch, dotyk, węch, równowaga,
- 3) rozwój społeczny, poznawczy i rozwój mowy.

Wszystkie propozycje zabaw i ćwiczeń odnoszą się do odpowiednich przedziałów wiekowych. Plan pracy ujęty jest w systemie całorocznym, ponieważ praca z maluchem to przede wszystkim podążanie za jego aktywnością i rozwijanie poszczególnych funkcji na bazie zainteresowań dziecka. Poza ogólnym planem pracy, jako pomoc dydaktyczna w pracy z dziećmi w grupie służy zbiór gier i zabaw, mający na celu wszechstronną stymulację rozwoju dziecka.

IV. Praca z dziećmi do 1-szego roku życia to indywidualny kontakt opiekuna z dzieckiem, lub najwyżej dwojgiem–trojgiem dzieci, w którym dorosły w sposób bardzo wrażliwy i adekwatny do potrzeb dziecka, odpowiada na jego sygnały. Podczas tej aktywności używa się pomocy dostosowanych do wieku i możliwości dziecka. Są to rozmaite zabawki manipulacyjne:

- 1) elementy do piętrzenia, przedmioty o różnych kształtach i fakturze (istotne dla wrażeń dotykowych),
- 2) elementy do nakładania, wciskania, pojedyncze duże obrazki z niewielką ilością szczegółów, przedmioty wydające dźwięki (istotne dla wrażeń słuchowych),
- 3) elementy do przekraczania (ważne w nauce chodzenia) kilkuelementowe schodki, małe zjeżdżalnie.

V. Edukacja z dziećmi od 1-3 lat przebiega w oparciu o miesięczne plany dydaktyczne oraz zestaw odpowiednio dobranych do wieku dzieci zabaw i zajęć dydaktycznych rozwijających wszystkie funkcje poznawcze oraz samodzielność dziecka.

VI. W żłobku odbywają się:

- 1) zajęcia ruchowe uwzględniające elementy metody ruchu rozwijającego, kształcące także umiejętności społeczne dziecka ćwiczenia ruchowe wykorzystujące elementy metody integracji sensorycznej, wykonywane przy użyciu różnych specjalistycznych pomocy takich jak: obręcze, piłki, chodniczki fakturowe, pobudzane i rozwijane są narządy zmysłów dziecka: dotykowy, równowagi, orientacji w przestrzeni ćwiczenia percepcji wzrokowej i słuchowej, ćwiczenia dotyku w obrębie dłoni
- 2) z metody integracji sensorycznej wykorzystujące materiał obrazkowy, nagrania magnetofonowe, instrumenty muzyczne, drobne i większe przedmioty o rozmaitych kształtach i fakturach, masy plastyczne do ugniatania, materiały do przesypywania i przelewania zajęcia manipulacyjno-konstrukcyjne wykorzystujące różnorodny materiał do budowania, nawlekania, łączenia z użyciem układanek, puzzli, szablonów geometrycznych, brył – rozwijają one zdolności percepcyjne dziecka, kształtują sprawność dłoni i palców, koordynację wzrokowo-ruchową, pomagają w usamodzielnieniu.

VII. Dzieci poprzez codzienną zabawę uczą się i rozwijają:

- 1) mowę i myślenie (głośne czytanie, nauka wierszyków i piosenek, bajki i opowiadania, gry słowne),
- 2) kontakty społeczne (zabawy tematyczne w kąciakach zabaw: sklep, fryzjer, lekarz, dom itp.),
- 3) sprawność ruchową (rytmika, gimnastyka, zabawy ruchowe),
- 4) sprawność manualną (zabawy konstrukcyjne, zajęcia plastyczne),
- 5) procesy poznawcze (układanki przestrzenne, loteryjki, zgadywanki, gry dydaktyczne),
- 6) nawyki i przyzwyczajenia (nauka samoobsługi i właściwych zachowań podczas posiłków, przy nocniku itp.).

VIII. Poprzez zabawę rozwijamy u dzieci:

SENSOMOTORYKE

1. Zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne rozwijające sprawność manualną dzieci.

- 1) Zabawy manipulacyjne związane z ćwiczeniem chwytu pesetowego: nawlekanie drobnych przedmiotów (makaron, koraliki).
- 2) Dopasowywanie i składanki:
 - a) dzieci młodsze – pojedyncze elementy (zwierzęta, pojazdy),
 - b) dzieci starsze – złożone (muszla ślimaka, motyl, stonoga itp.).
- 3) Dowolne budowle z klocków drewnianych (dwu i trójwymiarowe), budowle ażurowe z klocków zaciskowych.
- 4) Zabawy twórcze:
 - a) rysowanie kredkami (dowolne i wypełnianie prostych kształtów),
 - b) lepienie z plasteliny,
 - c) malowanie farbami (palcem i pędzelkiem),
 - d) wycinanie nożyczkami (nauka posługiwania się nożyczkami),
 - e) wyklejanie z bibuły, papieru kolorowego, kawałkami materiału.

2. Zabawy rozwijające mowę i myślenie.

- 1) Książeczki – czytanie dzieciom prostych wierszyków i opowiadań.
- 2) Tablica magnetyczna – krótkie opowiadania, postacie, przedmioty znane i nieznane dzieciom (wzbogacanie zasobu słów).
- 3) Zabawy polegające na spostrzeganiu, rozróżnianiu takich cech przedmiotów jak kształt, kolor, wielkość.
- 4) Worek czarodziejski – poznanie nowych przedmiotów.
- 5) Pacynki, krótkie historyjki i opowiadania (zabawa w teatrzyk) – zachęcające do rozmowy z dziećmi.
- 6) Ćwiczenie wyobraźni, zabawa w kąciakach tematycznych (poznawanie przedmiotów, sprzętów – nauka posługiwania się nimi zgodnie z przeznaczeniem)
- 7) Częste rozmowy z dziećmi na tematy związane:
 - a) ze zmianami zachodzącymi w przyrodzie (pory roku),
 - b) roli mamy, taty i dziadków w życiu dzieci,
 - c) tematy świąteczne (choinka, wizyta św. Mikołaja, Wielkanoc).

3. Zabawy słuchowe.

- 1) Słuchanie bajek, wierszyków i piosenek z płyt.
- 2) Rozpoznawanie dźwięków (z wiejskiego podwórka, na ulicy).

3) Rozpoznawanie dźwięków odtwarzanych przez magnetofon (nagrane specjalnie w tym celu).

EDUKACJĘ KOMUNIKACYJNĄ

1. Kształtowanie właściwych nawyków i zachowań dzieci na ulicy.
2. Poznanie podstawowych kolorów (nauka odróżnienia sygnalizacji).
 - zabawa w samochody,
 - nauka prawidłowego reagowania dzieci na kolory sygnalizacyjne.
3. Bezpieczne poruszanie się po ulicy i przechodzenia przez jezdnię (przejście w oznaczonych miejscach po pasach, nauka z obrazów i odpowiedniej lektury).
4. Zapoznanie z zawodem i atrybutami policjanta (lizak, gwizdek, czapka policyjna).
5. Nauka wierszyków i piosenek związanych z bezpiecznym poruszaniem się po ulicy.

NAWYKI I USAMODZIELNIENIE

1. Zajęcia kształtujące prawidłowe nawyki:
 - porządkowe (sprzątanie zabawek, zasuwanie krzesła, wrzucanie zużytych ręczników do kosza po umyciu rąk, składanie ubranek),
 - grzecznościowe (nauka zwrotów grzecznościowych i używanie ich ze zrozumieniem),
 - higieniczne (mycie rączek przed i po jedzeniu, mycia zębów rano i wieczorem, sygnalizacja i samodzielne załatwianie potrzeb fizjologicznych).
2. Zabawy tematyczne ułatwiające dzieciom naukę samodzielności.
3. Samodzielne rozbieranie i ubieranie – ćwiczenie samodzielności u dzieci.
4. Kształtowanie poprawnych kontaktów społecznych z rówieśnikami i dorosłymi.